

Zis a Iisus :

Eu sunt

CALEA,
ADEVERUL ȘI
VIATA**BUNA VESTIRE**
PENTRU TOȚIUn Dumnezeu,
o credință,
o jubire,
o speranță.

Nr. 2

MAI—IUNIE 1918

Anul I.

Foaie lunară pentru trezirea și înaintarea credinței creștinești.

Editor: M. Krauss, Nagydisznod (Cisnădie) 547.

Redactor responsabil: L. Guttman

Prețul foi: 1 exemplar Cor. 2.—, 2—9 exemplare Cor. 1'80, din 10 exemplare insus Cor. 1'60 pe un an.
Toate comenzile, trimiterea banilor și ori și ce întrebări se adresează la Editorul foi.**Ce dorim noi.**

Scrisoarea unui bărbat comunal către un preot!

Prea stimată D-le Preot!

D-voastră a-ți avut plăcerea a mă întreba că oare ce voim și ce dorim noi, mă simt foarte obligat ca să vă mulțumesc pentru ocazia care mi-ați dat-o, ca să vă pot răspunde la întrebarea D-voastră. Dar eu fac aceasta prin scris în foile noastre pentru că își are scopul lui bun și pentru populațiune. Și pe urmă nici nu este bine ca astfel să scrie un om scris și poate da oare părere mai bine. Și ce este scris aceea rămâne.

Eu vă fac atenție că nu aștept nici un răspuns la scrisoarea mea. În primurile rânduri știu că nu are să vă placă câteva puncte din scrisoarea mea. Dar vă rog să examinați mai întâi de toate dorințele noastre în cea mai mare liniște, și pe urmă cred că vă ve-ți convinge de dorințele noastre pe care le avem după urma temeliei sf. Scripturi! Iubite D-le Preot! Să nu credeți că noi suntem în contra bisericii, o! câte-și de puțin, asta nu este cazul la noi, ci din contră noi voim ca prin biserică, cât și în biserică să se zidească împărăția lui D-zeu. Și tocmai de aceea mă simt dator spre a vă face cunoscut dorințele noastre.

În fine la lucru!

Ce dorim această voiesc a vă spune. Și ca această voiesc să încep că ce dorim noi în privința predicii.

Noi voim ca să se predice Pocăința.

Iubite D-le Preot vă rog priviți odată în spre ascultătorii D-voastră, și în spre membrii bisericii, acei care vin la biserică și acei cari nu vin! Puteți D-voastră ai numi pe aceștia pe toți, »Iubiți Creștini«. După cum îi numiți D-voastră adeseori? Cine este un creștin? Cine are dreptul de așa un nume? Și într'adevăr numai acela care este un urmaș al D-lui sau mai bine zis un ucenic. Stă scris că cine nu are Duhul lui Christos acela nu este proprietatea D-lui!

Vedeți D-le Preot, D-voastră nu prețuiți destul de bine pe ascultătorii D-voastră. Tocmai așa îi socotiți ca și

cum că toți ar fi creștini buni; Într'o comună (biserică) trebuie să existe așa un suflet care dintr'adevăr a părăsit toate obiceiurile urâte ale trupului, și este din inimă pocăit. Și astăzi? Ori și cine care este născut într'un cerc Geografic, sau este numai acolo venit acela trebuie să știe că pocăința este temelie sf. Scripturi și atunci trebuie să fie luat în brațele comunei (bisericești). O comună bisericască de astăzi este cu totul altfel, de cât o comună biblică:

»Da«, veți spune D-voastră »dar membrii bisericii mele sunt toți botezați! Adevărat eu știu că nu sunt botezați. Dar să ne înțelegem iar la predica și la învățare»

Cum sta cu situația bătrânilor din comună bisericească D-voastre? Ce credeți D-le preot în câte locuințe din comuna D-voastre să citește sf. Scriptură? Și în câte locuințe se ține oare de rugăciuni? Câte persoane întreabă de voința D-zească, sau câți împlinesc voința D-zească?

D-voastră veți spune că în privința asta nu puteți face nimica. Datorințele D-voastre vi-le împliniți, ei bine, dar eu nu știu ce fel de datorințe aveți D-voastră. După ideile mele mi-se pare cu totul altfel datorințele D-voastre! Dar dacă D-voastră ve-ți predica pocăința atunci nu trebuie să spuneți că în privința asta nu puteți face nimica.

Este asta o mirare, dacă păcatul nu se mai recunoaște ca păcat? De câtă vreme lumea să mai încredințează înșelăciunii și prin astfel de lucru să măresc și să fălesc?

Dar acești toți sunt »creștini«! Pentru că sunt botezați. O ce durere mare! Nu D-le Preot, dacă D-voastră mă veți învinovății judecății, eu tot la aceștea toate rămâi: »Un creștin este numai acela care a simțit în inima sa evangelia ca puterea Dumnezeiască și ca un conducător al vieții sale«.

Nu, toți aceia din apropierea comunei bisericești D-voastră nu sunt creștin, dar trebuie să se facă creștin! Gândiți-vă D-voastră numai la comitetul bisericii D-voastre. Sunt acești bărbați plini de *duh Sfânt*? Ca în zilele apostolilor? Ce spune Apostolul Pavel? 1 Tim. 3 Kap.? Vedeți D-voastră. așa aș putea eu a vă spune multe. Cât este de speriată situația poporului când se întâmplă astfel de cazuri: câte căsători care nu sunt morale; câți oameni se

nasc prin cazuri imoralitabile: Câte cazuri judecătoriale și câte cazuri criminale!

Sunt aceștia toți creștini? Nu!

Ce dorim?

Noi dorim ca să fie spus întregului popor: »Voi nu sunteți așa după cum trebuie să fiți! Voi trebuie să vă pocăiți!«

Da pocăința trebuie să fie predicată. Voi trebuie să luați înseriositate cu creștinismul! Însfârșit voi trebuie să țineți aceia ce stă scrisă în sfânta scriptură!

Este asta o pretindere prea mare? Eu spun că nu! Eu cred că pretinderea asta este simplă și bună de înțeles. O, dacă toți preoții or predica numai pocăința! *Atunci eu cred că cu totul va fi schimbată situația poporului nostru român.* Dar în locul acesta să ține poporul în leagănul sigur al întunecimei, prin acesta că li se spune: Voi sunteți botezați.

Iubite D-le Preot vă rog să nu vă supărați pe câtă vreme eu vă spun părerile mele în libertatea cea mai mare. — Care este cauza acelor multe suflete care să pierd, pierderea aceia vecinică; eu cred, că nimenea nu este vinovat la aceasta decât numai preoții!

Acesta este un cuvânt foarte aspru! Veți spune D-voastră. Adevărat, așa este. Eu vă pot și arăta prin argumentele temelii sfântei scriptură, că aceste toate sunt adevărate. Vă rog deschideți sfânta scriptură a D-voastră și cetiți în cartea profetului Ezechiel cap. 33. Ce stă scris acolo? Și sf. ev. după Mate Kap 23, 13!

O eu aș dori că aceste cuvinte să fie atârinate în fie care cameră de studii a fie-căruia preot! Pentru că este datorința cea sfântă a oricui preot, ca să predice pocăința.

Sfânta scriptură este plină de astfel de pilde. Priviți numai pe Lidia. Cetiți coloseni 1, 12—13!

Vedeți D-le Preot, prin astfel de sisteme prin care le predicați D-voastră nu vine nimenea la recunoștința fericirii Dumnezeiești.

Firește că acela cine va predica pocăința după sfânta scriptură acela mult praf va răscoli. Atunci numai decât va spune poporul: Ce, eu să mă pocăiesc!? Eu nu sunt păgân! Eu sunt un creștin! Atunci nu va mai fi preotul așa iubit. Atunci va deveni o întrerupere. De ce? Foarte simplu. Mulți se vor într'adevăr pocăi, și mulți nu. Atunci va fi preotul băjocorit și numit de mucăr.

Vedeți D-voastră de ce suntem noi băjocoriți? Pentru că predicăm pocăință.

Vă rog scuzați D-le preot încă una. Dacă preotul pocăință predică, atunci și el trebuie să fie într'adevăr pocăit.

»D-ta îndrăznești să-mi spui mie, că nu sunt pocăit?« Veți spune. Asta nu, D-le Preot. Dar dacă un preot este într'adevăr pocăit, acela nu va predica în contra pocăiților și pe aceia murdărie a arunca, și pe popor al aviza ca să se păzească de el.

Noi am aflat astfel de cazuri de la mai mulți preoți. Aceștia într'adevăr nu sunt preoți credincioși.

Dar pentru data asta să fie de ajuns.

Primiți de la mine sincerile salutări dela al D-voastră
prea devotat

M. Krauss.

Undei fratele tău.

Nu trece măcar o singură zi, fără ca zierele să nu ne povestească înfiorătoarele amănunte ale unui omor nou, sau cel puțin a unei certe urmate de o bătaie sângeroasă, ori ale unei sinucideri groaznice. Sărmanul nostru pământ! nu încetează a înghiți sânge omenesc, vărsat prin mâni de om, făcute numai pentru a săvârși binele, dar cari au devenit niște unelte lucrând cele rele și aducătoare de moarte. Într'adevăr e jalnică istoria lumii, decând cu căderea lui Adam în păcat, toată puterea răului și a morții s'a deslănțuit pe pământ!

Și cât de repede a ajuns această putere a păcatului să sape prima groapă, la marginea căreia întâia mamă și-a plâns pre iubitul fiu cel mai mic, în care vreme celălalt, cel mai mare și tot al ei, fugea de ea, urmărit de urgia lui Dumnezeu! Ce amar trebuie să-i fie părut Eve în acest ceas de durere fără de margini, rodul păcatului! Și în ce mod îngrozitor s'o fi arătat einrealitatea dumnezeiescului cuvânt: „*Veți muri!*“ Ah, ce priveliște sfâșietoare s'a înfățișat ochilor Creatorului! În aceasta primă familie, Izgănul neamului omenesc, și compusă numai din patru persoane: un ucigaș, o victimă și părinții lor bocind și pre unul și pre altul!

Totuși nu le-a lipsit cunoștința de Dumnezeu. *Cain era un om religios*, dorind chiar să-și aducă darul său Domnului, în tocmai ca *Abel*. Dar inima sa nu era curată: Cain nefiind împăcat cu Creatorul său, Dumnezeu nu l-a putut primi nici pe el, nici darul său.

— Astfel sunt și astăzi milioane de oameni, așaziși creștini, cari se tălesc că au o lege bună și zică conștiința și temere de Dumnezeu. Vred și ei să facă niște fapte bune pentru Domnul.

Îi vei vedea postind des, ducându-se la biserică mai în toate zilele de sărbătoare, aducând pre preot la ei acasă după împrejurare: scurt, sunt drept-credincioși... pe din afară. Dară du-te de vezi, cum să arată în toate zilele la ei acasă, sau la lucru, sau pela vecini! Pizmași, mâniași, mincinoși, șireți, lacomi, bețivi. Iacă cum îi se înfățișază acești buni creștini, când vrei să te uiți mai de aproape în viața lor. Tot mereu cu numele Domnului în gură, mărturisesc chiar înșiși, că ar avea bucurie să vază nenorocirea altuia.

Oare nu este mintea și spiritul lui Cain?

Ce spune Domnul Isus? «*Eu vă zic vouă, că tot cel ce se mânie pe fratele său, vinovat va fi judecâței, și cine va zice fratelui său: nebunule, vinovat va fi la gheena focului.*» (Ev. Mat. 5, 22.) O inimă plină de mânie și de năcaz! Iacă izvorul omorului și al tuturor ceterelor. Înzădar vrea creștinul (după nume) să liniștească pre Dumnezeu cu o evlavie de formă, cu o spoyală de credință, trăind tot mai departe în păcat. Mai întâi trebuie curățit izvorul acesta; căci deja răsună glasul dumnezeiesc în auzul tuturor: „*Ce ai făcut?*“ N'ai omorât poate pre nimenea. Dară oare ai avut pentru fratele tău, vecinul tău, aproapele tău niște dovezi de iubire, de bună-tate, de blândețe și cuvinte frumoase de dragoste?

Unde-i fratele tău? Dragul meu cetitor.

Vezi, până când nu îți vei iubi pre aproapele tău ca pre tine însu-ți, Domnul va urma să ceară dela tine

socoteala aceasta. Ești dator să-i dai răspuns, dacă znu aici pe pământ, atunci după moarte la marele tron alb de judecată al Atotputernicului. Gândește-te, ce înspăimântător va fi, când iar vor răsuna cuvintele: „Sângele fratelui tău strigă de pe pământ către mine!”

Toate nedreptățile, lacrimile, bătăile, cuvintele de ură și de batjocoră, toate înjurăturile și drăcuielele vor alcătui acest strigăt contra acelor, cari desprețuind ca Cain chiămarea lui Dumnezeu pe pământ, au trecut nepocăiți din aceasta viață în cealaltă!

* * *

Șt cum poate omul să-și curățe inima? Cum poate scăpa pe urgia dumnezească, care într'adevăr e îndreptată către toți oameni fără deosebire? Unii ne spune apostolul, în epistola sa către evrei, cap. 12, vers 24, deși au păcătuit și ei, și au meritat moartea vecinică, »s'au apropiat — de Iisus, mijlocitorului noului așezământ și de al stropirei cu sânge, care vorbește mai bine decât acela lui Abel.» Ce frumos, iubite cetitorule, acești credincioși (adevărați) s'au **apropiat**; n'au fugit neîmpăcați ca Cain, ci și-au făcut pacea cu Dumnezeu lor luându-și ca mijlocitor pre Acela, al cărui sânge a curs pentru dânșii pe crucea Golgotei.

Iisus Christos a murit pentru tine, cetitorule, jertfindu-se din cauza păcatelor tale: va să zică: ai o mare răspundere în acest omor. Dară binecuvântat să fie Domnul care a deschis prin acest sânge nevinovat o cale de mântuire prin care *fiecare se poate apropia*. Auzi ce dulce e mijlocirea acestui sânge:

«*Făcând pace prin sângele crucei sale*» (Coloseni 1, 20.)

Insă **vai de tine**, dacă fugi de el, nevoind să părăsești calea păcatului și mulțumindu-te cu unele forme religioase fără putere de mântuire! Ți-se va cere socoteală în ziua judecății fără nici o milă:

Undé-i Abel (Iisus) fratele tău? căci nu-l vei avea atunci lângă tine ca apărător, ci din contra, sângele său desprețuit de tine, va striga răzbunare după cum stă scris:

«*Gândiți de cât mai rea pedeapsă va fi învrednicit cel care a călcat în picioare pre Fiul lui Dumnezeu, și a socotit de necurat al așezământului sânge în care fu sfințit și a întâmpinat cu despreț Spiritul charului. Pentru-că cunoaștem pre cel care a zis: a mea este răzbunarea, eu voiu respăli... și înfricoșat este a cădea în mâinile viului Dumnezeu.*» (Epistola către Evrei capitol 10.)

d. F. Berney.

Invățătura lui Chistos depre persoana lui proprie!

Domnul Iisus Christos nu a venit pe suprafața pământului ca pe sine însuși a să mări, ci din contra pe părintele seu și lucrările sale. El a îndeplinit această poruncă pentru că iubea pe părintele său. În tot timpul cât a umblat pe suprafața pământului nu a putut vorbi cuvinte străine, ci ale părintelui. În momentele cele mai grele ale încercării, el a știut să se lupte, ca și cum se luptă

și astăzi vitezii noștri pentru apărarea patriei. El a știut să păzească onoarea părintelui său. Și a descoperit tătura mărirea părintelui său. Și din viața lui zilnică descoperia lumii întregi mărirea sa ca fiul lui Dumnezeu, și din toate privirile sale, din toate faptele și din tot cuvântul său strălucea mărirea sa. Acelora cari pe Iisus îl cunosc ca pe un mântuitor al sufletelor lor, li se pune o rană adâncă în inima lor când văd că și astăzi când timpul judecății de pe urmă s'apropie, și fiecare va fi răspunzător pentru toate faptele sale. Încă mai stau mulți fără nici o grijă și tăgăduesc și mai departe adevărul adică că ei nu vor să recunoască învățătura și faptele Domnului. Ei vorbesc în desfătăria lor că, Domnul Iisus Christos tocmai așa un om pământesc a fost ca și ceilalți. Dacă faptele aceste ne pricinuesc nouă o astfel de durere mare, cât de mare durere pricinuesc părintelui său care voiește ca fiul său să fie mărit după cum este și părintele:

În zilele sale cât a umblat el pe suprafața pământului a vorbit destul de clar că ce este și cine este, și aceste toate le-a îndeplinit prin sfințenia Dumnezească fiindcă a fost sfânt și curat, chiar când și oamenii cei păcătoși luară pietrii ca să-l omoare, adică Iudei, Ev. Ioan, 10, 31. Atunci el le-a răspuns: multe lucruri bune v'am arătat de la Tatăl meu; pentru care lucru mă omorâți cu petre? Răspunseră lui Iudeii zicând: pentru lucru bun nu te omorâm cu petri, ci pentru defaimare și tu om fiind te faci pe tine însuși Dumnezeu. Iudei nu au putut pricepe cuvintele acestea ale Domnului, după cum nici noi nu le pricepem, ba chiar mai bine zis nu vrem să le pricepem. *Iubite cetitorule!* Domnul Iisus Christos s'a descoperit, tuturor destul de clar și ți se descopere și ție, că el este fiul lui Dumnezeu, citește în Evangelia lui Ioan al 6-lea cap, 47 vers) acolo vei găsi adevărul, adevărilor unde mântuitorul îți vorbește prin gura s'a proprie: Adevăr, adevăr zic vouă, cine crede în mine are viață vecinică. Și mai departe în versul (48:) Eu sunt pânea vieții.

Și mai departe dacă cetim în Evangelia lui Ioan 4 cap, 10 vers, acolo iară vom auzi convorbirea lui Iisus cu femeia samariteană despre viața vecinică. Răspunse Iisus și îi zise: dacă ai ști darul lui Dumnezeu și cine este care-ți zice: dă-mi să beau, tu ai fi cerut dela dânșul și ți-ar fi dat apă vie. El a vorbit acestea cuvinte cu autoritate Dumnezească fiindcă au fost sfințite de Dumnezeu, erau uimiți de învățătura lui, pentru că cuvântul lui era cu putere. Luc. 4, 32.

El s'a mestecat între oameni păcătoși și între oameni sfinți, el nu a putut să facă deosebire de oameni, cu toți sta la masă și mânca cu ei la olaltă.

Și toți vameșii și păcătoșii să apropiau de dânșul ca să-l asculte. Dar fariseii și cărturarii murmurau zicând, că acesta primește la sine pe păcătoși mănâncă împreună cu ei. Luc, 15, 1—2.

În aceasta frumoasă pildă vedem după cum Mântuitorul nostru se înjosește. Și majestatea sa Dumnezească a persoanei sale a ținut pe toți îndărăt a privi la înjosirea sa, de aceea el le-a spus: luați jugul meu asupra voastră și învățați de la mine că blând sunt și smerit din inimă. Mateiu 11, 29 și veți afla repaus sufletelor voastre, căci jugul meu este bun și povoara mea ușoară, v. 30.

Dar păcatul nu a putut să stee înaintea sfințeniei și curățeniei sale, de aceea nici păcătoșii nu au putut al suferi pe Domnul nostru, de aceea îl ocoleau și nu putea da față cu el. Pentru că el era curat și sfânt, și de aceea a venit pe suprafața pământului ca altuia să-i slujească. După cum fiul omului n'a venit ca să fie slujit, ci ca să slujească și să dea sufletul lui preț de rescumpărare pentru mulți. Mateiu 20, 28. Mântuitorul nostru a venit din cer ca un venicel, pe suprafața pământului unde n'a avut nicăiri un loc de odihnă.

Vulpile au vizuinile lor și pasările cerurilor locuința însă fiul omului n'are unde să-și plece caput. Luca 9, v. 58.

Pământul nu a fost locuința vecinică a Mântuitorului nostru, și nici nu s'a amesteca prea mult în afacerile lumesti pentru-că încă n'a fost venit, *dar va veni!* Grăbește-te și caută mântuirea sufletului tău. G. L.

Salutarea creștinului de pe traiul pământesc.

Când ni se va despărți ancpra vieți și vom trebui să spunem salutarea pământului, să nu se întâmple cu vre-o amărăciune oare-și-care, sau cu părere de rău, pentru că suntem chemați a părăsi păcatul care este întrânsul, prin încercări mari am fost dispuși vieții pământești, dar vom fi chemați ca să ne eliberăm de ele, suntem dispuși unei griji mari, dar să ne bucurăm când ne va chema Domnul acolo unde nu este grije. Chinuri și răbdări mari am suferit în viața pământească, dar noi suntem veseli că ne scoate din ele. Moarte este întrânsa dar noi suntem veseli, că moartea a dispărut dinaintea noastră și putem privi în viitorul vieți vesnice. Nu trebuie să plângem lumea când vom trebui s'o părăsim, nu trebuie să lăsăm vre-o amintire dureroasă în îndărătul ei, ci din contra noi vrem s'o părăsim cu o bucurie și cu un cuvânt, de învingere. Cu Dumnezeu! Sp.

Correspondența Redacției.

Dlui I. B. în O. Noi ne-am bucurat foarte mult de c. p. D-voastră. D-voastră doriți a ști că cu cine aveți de aface. Din care cauză că avem foarte puțin loc în foaia noastră vă facem atent la scrisoarea «un bărbat comunal cătră un preot», în începutul foi noastre. Încă atâta vă scriem, că și noi nu suntem altceva, decât D-ta.

Primește salutările noastre frăgești. Redacțiunea.

Comunicațiune.

Având speranța în Domnul nostru, că ne-a ajutat nouă ca să putem edita foaia noastră cea dintâi, rugăm acuma pe iubii noștri cetitori, fiind că ne aflăm într'o situație foarte grea a actualului timp, să bine voiască a ne sprijini prin abonamentele Dlor, prin care redacția foi își exprimă mulțumirile adânci.

Noi suntem dispuși ca să trimetem foile noastre să serviască ca un tractat. Iubii noștri care sunt îndepărtați de noi vor avea o bucurie mare și totodată o mângăere pentru inimile lor întristate, acolo unde sunt în mijlocul bubuitului tunurilor și al șovăitului gloanțelor de pușcă, când vor primi «Buna Vestire pentru foți». Ca să știe că buna vestire a apărut și pentru ei ca o mângăere în locul acela unde stă în fața morți în oxi ce minută.

Noi trimetem foile aceste gratis lor, și rugăm totodată pe iubii noștri cetitori ca să facă bine și să ne trimeată multe adrese ale iubiiilor de prin spitale și de pe câmpul de luptă și de prin garnizioane.

Pentru scopul întinderei foaiei noastre primim darul liber bucuros și le acităm cu mulțămire în foaia noastră.

Rugăm pe iubii cetitor ca cari vor mai vrea foaia aceasta să o comandă cu o carte poștală.

Biblia întreagă și Testamentul nou

să poate comanda la editorul Bunei Vestiri, M. Krauss, Nagydisznod 547.

Invitare prietinoasă

la adunarea creștinească în Cisnădie 151, în toată duminica după amiazi la 4 ore.